

Jeg vil gerne medgive, at det måske er lovlig snævre grænser, vi har sat; men det er jo noget af det, der kan ændres. Hvis vi undervejs i den seance her finder ud af, at det er for kort tid med 2 minutter og 1 minut, må vi lave det om. Men det, jeg altid har været bange for, er at give for lang tid, så folk hver eneste gang står og gentager sig selv. Vi har i hvert fald opdaget, at med hensyn til de korte bemærkninger har de fleste det fint med ét minut. De får stillet spørgsmålet alligevel, og før i tiden begyndte man jo med sit eget synspunkt og fik stillet et spørgsmål til sidst.

Der er altså en balancegang, men viser det sig, at der bliver for kort tid, vender vi tilbage til spørgsmålet. Det er noget, der er let at rette.

Margrete Auken (SF):

Jeg vil godt først beklage, at det, der har ligget SF mest på sinde, ikke kommer igennem, nemlig at gøre Folketinget mere åbent. Det er faktisk frygtelig flovt, at vi er et mere lukket parlament end f.eks. Europaparlamentet. Der har været næsten komiske situationer i Udvalget for Forretningsordenen, hvor vi har diskuteret, om der var plads, hvor mange stole der skulle stilles ind, og hvad vi kunne risikere; altså denne type argumentation: Hvis vi nu åbner her, hvor er vi så henne? Altså det samme, som jeg har hørt om »hr.« og »fru«-formen: Hvis vi nu slækker her, er vi snart derhenne, hvor vi kan stå og skælde hinanden direkte ud og måske oven i købet bruge bandeord osv.

Det er simpelt hen smadderærgeligt, at Folketingets flertal er så bange for åbenhed, når det kommer til stykket. Jeg synes, det er ekstra pinligt i betragtning af, hvordan vi markedsfører åbenhed, når vi snakker EU, at vi ikke engang er i stand til at føre den igennem hos os selv.

Vi har i SF foreslået, at dørene åbnes for deputationer og ved samråd, medmindre man vedtager, at det ikke er hensigtsmæssigt i en bestemt situation, og jeg vil meget opfordre til, at også regeringspartierne begynder at indrømme, at det måske kunne være godt for dem. Det kunne måske oven i købet være godt for ministrene, hvis det var sådan, at tingene foregik i åbenhed.

De gange, hvor vi har vedtaget at lave mere åbenhed her i Folketinget, har det altid været til gavn for os alle sammen, for ringere er dette Folketing jo ikke. Når folk kan følge med i TV 4's transmissioner og se, hvad der foregår herinde, gavner det os faktisk, og de gange, vi

har haft høringer, har det højnet respekten for Folketinget. Det, vi laver herinde, er jo ordentligt arbejde, som vi kan være bekendt.

Jeg synes også, det har været pinligt i debatterne om åbenhed at høre nogle sige: Jamen hvis det bliver for åbent, vil alle bare sidde her på grund af pressens nærvær. Nej, sådan opfører vi os ikke. Det er der måske nogle, der gør, men så må de bare tale for sig selv. Min almindelige erfaring er, at folk gør sig umage for at opføre sig ordentligt, og det bliver ikke ringere, når det foregår i åbenhed, tværtimod.

Så jeg vil som sagt beklage meget, at vi sandsynligvis får nedstemt både vores primære ændringsforslag og vores sekundære ændringsforslag – det, der går på, at som udgangspunkt skal her være lukket, men der skal dog åbnes i højere grad. Jeg har selvfølgelig lyttet til det, fru Birthe Rønn Hornbech har sagt om Venstres holdning, og jeg må sige, at jeg er skuffet over, at Venstre ikke er med på mere åbenhed.

Jeg ved godt, at skal vi have åbenhed trumfet igennem med Socialdemokratiet og åbenbart også Det Radikale Venstre, skal de være i opposition. Det viser sig jo hver eneste gang, vi skal have den slags ting igennem: de skal være i opposition, selv om jeg synes, det er en høj pris at betale. Men når vi ser på vores retspolitik, på vores kulturpolitik, på vores udlændingepolitik, og hvad ved jeg, er det en katastrofe at have Socialdemokraterne i regering i forhold til at have dem i opposition, hvor de kommer i tanker om, hvad det sådan set er, de står for. Men det er en byrde, vi må tage med, og så må vi regne med, at vi alligevel på et eller andet tidspunkt får blødt tingene op. Det gode ved den forretningsordensdebat, vi har i dag, er jo, at det sidste ord ikke er sagt. Vi går videre med den, og der vil være ting, der konstant vil være til diskussion.

Selv om vi bliver stemt ned med hensyn til »hr.« og »fru«, kan jeg nogenlunde forsikre for, at den alligevel er ved at klinge ud. Det kan jeg høre på den måde, folk taler på herinde nu, og de er ikke blevet mindre høflige, tværtimod. Der er sket store, store ændringer på det område i den tid, jeg har været i Folketinget, og det kommer jeg tilbage til om lidt med et par ord.

Så lidt om debattimen. Det kan godt være, hr. Søren Søndergaard har ret i, at den ikke kommer til at fungere, men jeg synes, vi skal love hinanden, at uanset hvilken ordening der kommer igennem, vil vi prøve at få den til at fungere. Hvis regeringen saboterer den, hvis statsmi-